

til å dempe Hasles storhetsvandridd. Da han før en tid siden ble innkalt til Oslo for å redegjøre for sin stilling til Hirdens frekke tyveri av et større tobakkslager i Harstad, telegraferte han til samtlige politimestre mellom Tromsø og Trondhjem: "Hold alle veier og broer åpne. Jeg er underveis. Hasle". Det er med spenning vi imøteser hans virksomhet i Priskontrollen. Man må ved slike utnevnelser minnes det gamle ord: "Nå slokker vi lyset og gir unga barberkniven".

To nordmenn, Kristian Aubert og Thor Salvesen er etter 14 dagers opphold på Møllergaten 19 blitt pint ihjel. Da Auberts etterladte anmodet om å få liket utlevert, fikk de bestemt nei! Liket var formodentlig så maltraktert at en ikke kunne kjenne den igjen. Men asken skulle de få, --.

EUSK DET!

Vi leser stadig om at hirden holder øvelser og konkurranser. Jøssingene strekker. De vil ikke ha noe med den nye tids idrett. Men nå er spørsmålet: Trenger ikke jøssingene også å trene sin kropp med tanke på sluttkampen? Jo, apsolutt! Dess mere hirden og NS-politiet trener seg, dess mer må vi jøssinger trene. Forholdene er vanskelige for oss. Vi må holde oss unna idrettsklasser og sânt, men vi har hele Nordmarka i trenelandskap. En eneste dag uten vi tenker på vår kondisjon. En krig setter kolossale krav til den enkelte soldat. Hvis ikke kroppen er herdet og trent, vil den bli trett nesten med en gang. Og vi vil i så fall være mer i veien enn til nytte. Når våre soldater i England vender hjem for å kaste forrederne ut, så venter de å få hjelp av folket som er hjemme. Da er det ungdommens plikt å melde seg under de norske faner. Men våre kammerater i England, som trener og øver seg hver dag, de må ikke finne at Norges ungdom har benyttet idrettsstreiken til å døve seg. Vi må trene mer enn vi noensinne før har gjort. Våre venner må se at vi har kunnet se realitetene i øynene uten å blunke. Vi må forberede oss på å måtte kjempe en blodig krig igjennom for å kunne få landet vårt fritt igjen. NS vil ikke sky noe middel for å få beholde makta, ikke engang borgerkrig går de av veien for. La oss venn oss til tanken at vi må gjennom en krig for å kunne nå fram til et fritt Norge. - Les bøker om krig og krigsførsel. Les om geværens bygning. Les og lær alt hva du tror kan være av betydning for et felttog. Og fremfor alt mist ikke tålmodigheten. Vent til signalet gis, og gjør ikke da noe overrilet. La oss håpe det ikke blir lenge til. - Tenk på hva det gjelder!

Professorene og dosentene ved Universitetet i Oslo og ved høyskolene rundt om i landet har og sendt en skrivelse Minister Schranko, hvori de bl.a. advarer mot det tiltak som nettop er blitt satt igang med å trekke ungdommen inn i nyordningen, gjennom opprettelsen av NSUF's ungdomstjeneste. Skrivet er sendt inn av mellom tre og fire hundre.

DET BESTE BEVIS,

på at Norges folk står samlet og fast i sin kamp mot det nazistiske terrorveldet fikk tyskerne den 17. februar. Etter klokka seks om ettermiddagen var gatene helt folketomme. De eneste en kunne oppdage i de mest beferdede gatene var noen få quislinger som gjorde et fortvilet forsøk på å myldre. Men det var helt mislykket. Tyskere som var ute merket kanskje før første gang hvordan stemningen her i landet er. Det er den beste folkeavstemning vi har hatt på mange år. FRONTEN HOLDER!

La oss vente tålmodig. TIDEN KOMMER! Send avisen videre

Mappe	18
Eksp.	5
Mars 1942	
Arg.	748
O.V.	1557
Jfr.	1/2

P a t r i o t ?

Er alle jøssinger patrioter? Dessverre, vi kan ikke si det. Folk flest tror at hvis de bare sprer rykter og nyheter videre, har de gjort sin plikt og er sanne patrioter. Men ofte forteller de nyheter som er for ferske, og de kan også ofte fortelle at "N.N. er dradd til Sverige." Eller enda verre: "N.N. akter å dra over i den nærmeste framtid." - Har jøssingene tenkt på at de ofte er de farligste angivere? Er jøssingene oppmerksomme på at deres uforsiktighet har resultert i en mengde gode nordmenns fengsling? - Er ikke faren for å bli satt inn stor nok, er det ikke NS-angivere nok her i landet, må også vi jøssinger bidra til dette? Selvsagt ikke. Og det er ingen sak å unngå denne faren. -: Tenk bare alltid etter, før du forteller en nyhet videre: "Kan det skade noen at jeg forteller dette?" Da hjelper en nyhetstjenesten på rette måten. -

Spør heller ikke om ting som ikke har spesiell interesse for deg. Hvis du har fått en opplysning som du skjønner ikke burde kommet ut, så glem den, og prøv å stoppe dens utbredelse. Det er ofte fristende å fortelle sånt videre, men fall ikke for den fristelsen: Meddel det ikke videre selv under taushetsløfte.

Tal aldri om radiolytting. Hvis du har helt ferske nyheter, så vent heller litt med å spre dem videre. Kanhende er du skyld i at nok et radiopparat blir beslaglagt.

Spør aldri hvorfor den eller den er satt inn. Ofte setter politiet inn folk bare på mistanke, og de kan lett konstatere om mistanken til vedkommende er berettiget, hvis folk i beundring forteller hvor dyktig vedkommende var i det og det arbeid.

Ofte er det nødvendig å innvie folk i hemmeligheter. Da gjelder det å holde tett med det en får vite. Kanskje er saken det gjelder ennå ikke avsluttet, og da kan det hele gå å vasken hvis vi ikke er forsiktige.

Og når det gjelder aviser, må du aldri si hvor du har fått den fra. Kjenner du tilfeldigvis noen som arbeider med slike ting, må du holde tett, og demmentere det hvis andre snakker om det. Gå gjerne god for at det ikke kan være vedkommende. Det er farlig om det går på folkemunne at den og den -- enten han nå har noe slikt arbeid eller ikke. VÆR TAUS, da kan vi utrette

ALT

Nøy deg ikke med å være jøssing. Du skal være en god jøssing, og aktivt støtte dem som sliter døgnet rundt for kongens og fedrelandets sak! Prøv å oppmuntre de nedtrykte, men ikke overdriv, det skader bare. Hjelp til så godt du evner med å opplyse, hjelpe og med å holde motet oppe.

HJELPEN KOMMER! KJEMP FOR KONGE OG FEDRELAND!

Norges Røde Kors har mottatt brev fra innenriksdepartementets kontor for foreninger, med "ønske" om ansettelse av direktør Olav F. Fermann, (Sjursøya kullkompani), Oslo som visepresident. Denne beryktede person har vært medlem av det tyske nasjonalsocialistiske parti siden 1933. - Det er klart, at med Fermann kommer NS-politikken til å øve press på denne hittil helt upolitiske forening. Røde Kors' landstyre har innvilget "ønsket".

De britiske og norske fly som i begynnelsen av februar fløy over Oslo, slapp ned store mengder med flyveblader. Dessverre falt mange tusen av dem ned uten å spre seg, og derfor har få fått høve til å lese dem. Vi vil her gjengi et brev fra Hans Majestet Kongen til det norske folk:

Jeg tror, at jeg helt ut forstår hvad det norske folk har følt ved det som skjedde på Akershus forleden dag. Jeg deler mitt folks følelser nu som før. Vi står sammen i kamp for Norges fremtid. Vi vil fremdeles handle slik, at norske menn og kvinner i kommende slektledd vil komme til å se tilbake på denne Norges frihetskamp med samme dype takknemlighet som den, hvormed vi ser tilbake på det som skjedde i 1814.

Haakon R.

TERROR

Trots allt, den svenske avisen som bare skriver om Norges kamp mot d tyske voldsherredømme, sendte nylig ut et skrift som behandlet forholdene i fengslene i Norge. Både Trots allt og 7 andre norskvennlige svenske aviser som offentliggjorde disse autentiske fengselsberetninger, ble nylig beslaglagt. - I forordet til skriftet heter det blandt annet:

A følgende sider ges endast en skildring av förhållandena i de norske fängelserna, där tusentals av Norges bästa söner och döttrar pinas. Observera, att vad här meddelas endast är en liten bråkdel av vad som förekommer och att vad som meddelas är sanning. Hänsynen till anhöriga i fångelser och utanför gör det omöjligt att ge namn på fångar som omtalats eller på sammanställningens författare. - - -

Det är Norges levande eller döda nationalhjältar vi här står ansikte till ansikte med. De "förbytelse" som dessa och andra norrmän har kastats i fångelse för och misshandlats för, är handlingar som de bästa och modigaste och mest ärekära svenskar rent spontant och med glädje skulle göra sig "skyldiga" till om Sverige drabbades av samma olycksöde som Norge. -

Om vi ger Sveriges folk del av vad som händer i Norges fångelser, kan vi säkert i någon mån hjälpa vårt broderfolk. Det ger ändå någon nytta att inför världen avslöja omänskligheten. Därför är det en plikt för oss svenskar att sprida sanningen om Qiuslings Norge. - -

- Så följer en beskrivelse av fengslene, vokterna og fangene i fengslene. Deretter leser en beretninger, fortalt av nordmenn som nå er kommet til Sverige eller England, om den umenneskelige misshandling som disse vitner enten selv har måttet gjennomgå eller som de har sett på for at de skulle rope hemmeligheter for å fedde sine kamerater. De saister som har utført torturen er for det meste Gestapo-folk, slike som Feier, Höler og enkelte SS-folk, til domes SS obersturmführer Westerberger. Naturligvis har også våre egne forredere vært med på misshandlingene for å tilfredsstille sine perverse lyster. - :

En känd 63-årig direktör blev misshandlad så han fick ett hjärtslag. Hjärtat stannade, men efter en injektion vaknade han til liv igen. Denne man har senere varit utsatt för den lämskaste misshandel flera gånger, han förmodades vara död, då hans medfångar såg honom bäras övertäkt på bår från fångelset och man dessutom visste att han liksom många andra hade fått in-smuglat medel att befria sig från sina lidanden.

En fänge på Grini hade sett denna man sedan han varit utsatt för misshandel i oktober 1941. Direktören låg i en säng i en ensamcell, hela kroppen och huvudet var täckt av bandage och gipsomslag, flera revben var knäckt och det ene benet hade vridits runt. Förhöret inleddes med knytnävsslag i ansiktet på den 63-årig gamle man, senere användes gummibatonger. -

Liknande tortyr föreligger det många meddelanden om. Många har fått fingrar och tår vridna ur led eller krossade. En 60-årig man ble lagt på golvet, varefter en Gestapoman hoppade opp och ned på hans mage. Nordmannen, som först hade fått sina naglar utdragna, fick allvarliga inre skador.

Speciella skruvanordningar användes för att krossa handledarna långsamt, ofte blev fingrarna först knäckta. En metod som också har kommit till användning, är att ställa fangen med huvudet mot väggen och slå huvudet så hårt i väggen att fangen svimmar eller får hjärnskakning. För att bryta ned fangens motståndskraft händer det att en fänge fått övervara en nära väns eller släktnings misshandel, medan han själv väntar på att bli förhörd.

En fänge, som en hel natt hade varit utsatt för en ohygglig misshandel, sa till en medfänge: "Till slut blev jag nästen känslöslös av smärta, och svimmade flera gånger långa stunder så jag intet kände. Men det jag kommer till att minnas till min dödsdag är deras ansikten. En rå röst med stank av sprit, blanka, uppsperrade ögon, en mun förvriden till ett rätt och vellustigt flin med draglande mungifor. Det var det sista jag såg innan jag svimmade och den bilden har bränt sig in i mig.

"JAG FÅR ALDRIG FRID FÖR DEN."

NYTT FRA MANGE KANTER

Samtlige gjester som hadde tenkt seg til Sjursjøen Høyfjellshotell ved Lillehammer i julen, fikk beskjed om at de dessverre ikke kunne komme li-kevel. Hotellet var blitt rekvirert - Klaus Hansen med sine feller i det Tysk-Norske selskap hadde uheldigvis valt dette stedet til rekreasjon et-ter de anstrengende bataljer med den lille klikken.

MORD i Oslo. Nylig kunne man se dødsannonsen til en hr. Wildhagen i Oslo-avisene. Han ble drept av tyske offiserer i "Deutsches Haus" på Karl Johan. Wildhagen hadde latt falle en eller annen bemerkning som var blitt hørt av en tysk offiser som kom ut fra huset og som ble rasende. Wildhagen ble dradd med inn, og der ble han slått i stengulvet så han fikk kraniebrudd. Han ble brakt til legevakten, som imidlertid intet kunne gjøre.

Mann og mann imellom har det ironisk vært sagt at det burde være forbud mot å lese gamle aviser. Det er ikke alltid det som står passer med det som skrives idag. I avisene i høst ble det skrevet så mye om "general Vin-ter", tyskernes beste forbundsfelle: - Nå nærmer imidlertid den kolde år-tid seg med raske skritt, snart setter kulden inn, og dette vil bety en av-gjort lettelse for angriperne, - det later ikke til at det blir noe større fart på offensiven for kulden setter inn for alvor." Johosan, general Vinter er nok en god forbundsfelle, men tyskerne har ikke fått noen hjelp fra ham, tvertimot. Og nå skrives det meget om våroffensiven, mon tro om ikke "general Vår" også blir en skuffelse?

Forstefullnektig i Norges Bank, Bjarne Thorstensen er avskjediget fra sin stilling i banken, fordi han nektet å hilse på NS-medlemmene på kontoret. Han gikk fra sitt arbeide straks. Thorstensen, som er gift og har tre barn, er altså uten et øyeblikks varsel satt på gaten.

To båter som fra Morekysten forsøkte å komme over til England, er blitt tatt av tyske trålere. Tilsammen var det ombord 34 personer, hvorav to kvinner. Fangene er fra Trondheim ført til Oslo. Navnene på disse 34 ulykkelige er :

- Oberstloytnant Lars Dannevig
- Maskinassistent Arne Grønn Disch
- Fisker Ole Elias Dyroy
- Politikanstabel Harald Dolerud
- Penrik Hans Johan Ekornnes
- Student Sigurd Evensen
- Slakter Kåre Angel Elgenes
- Student Jacob Otto Friis
- Student Per Andreas Fillinger
- Advokat Peter Olav Garvik
- Politikonstabel Leonard Godager
- Student Andreas Gjertsen
- Sykesøster Ruth Møller Hansen
- Stud. jur. Ole Lützow-Holm
- Isclator Gustav Adolf Jonson
- Sjåfor Arthur Kasper Kvasnes
- Slakterlærling Rolf Kvasnes

- Dommerfullm. Ole Kjeldsberg
- Tobakkshandler Alfred G. Larsen
- Entreprenør Victor Nyvold
- Arbeider Oliver Mjølhus
- Husmor Thora Borch Nilsen
- Dekorator Leif Bye Nilsen
- Skogeier Jasper Kjell Ness
- Sjomann Bjarne Olsen
- Mollearbeider Karl Johan Rorvik
- Gårdsarbeider Magnus Tuntland
- Kontormann Kåre Uri
- Galvanisor John Wadseth
- Skolegutt Bjorn Vennersberg
- Gymnastikkispektor Kåre Vikon
- Stud. Med Peter Young
- Gårdsarbeider Birger Åsland
- Kjopmann Johan Nic. Voldstad

Fredag den 13. mars sendte ca. 90 % av Norges advokater og sakforere fol-gende skriv til Norges Advokatforbund: "Da jeg ved å stå som medlem av Norges advokatforbund ville medvirke til en utvikling som strider mot de rettsprinsipper jeg har bygget min sak-forervirksomhet på, og da jeg av samvittighetsgrunner ikke kan være med på dette, finner jeg å måtte meddele at jeg ikke kan betrakte meg som medlem av forbundet. Det er mitt ønske å fortsette min virksomhet som sakfører (advokat, Høyestrettsadvokat) og å stille den pliktige garanti."

TERROR

Trots allt, den svenske avisen som bare skriver om Norges kamp mot d tyske voldsherredømme, sendte nylig ut et skrift som behandlet forholdene i fengslene i Norge. Både Trots allt og 7 andre norskvennlige svenske aviser som offentliggjorde disse autentiske fengselsberetninger, ble nylig beslaglagt. - I forordet til skriftet heter det blandt annet:

A følgende sider ges endast en skildring av förhållandena i de norske fängelserna, där tusentals av Norges bästa söner och döttrar pinas. Observera, att vad här meddelas endast är en liten bråkdel av vad som förekommer och att vad som meddelas är sanning. Hänsynen till anhöriga i fängelser och utanför gör det omöjligt att ge namn på fångar som omtalats eller på sammanställningens författare. - - -

Det är Norges levande eller döda nationalhjältar vi här står ansikte till ansikte med. De "förbytelse" som dessa och andra norrmän har kastats i fängelse för och misshandlats för, är handlingar som de bästa och modigaste och mest ärekära svenskar rent spontant och med glädje skulle göra seg. "skyldiga" till om Sverige drabbades av samme olycksöde som Norge. -

Om vi ger Sveriges folk del av vad som händer i Norges fängelser, kan vi säkert i någon mån hjälpa vårt broderfolk. Det gör ändå någon nytta att inför världen avslöja omänskligheten. Därför är det en plikt för oss svenskar att sprida sanningen om Qiuslings Norge. - - -

- Så följer en beskrivelse av fengslene, vakterne og fangene i fengslene. Deretter leser en beretninger, fortalt av nordmenn som nå er kommet til Sverige eller England, om den umenneskelige misshandling som disse vitner enten selv har måttet gjennomgå eller som de har sett på for at de skulle rope hemmeligheter for å fedde sine kamerater. De salister som har utført torturen er for det meste Gestapo-folk, slike som Feuer, Höler og enkelte SS-folk, til domes SS obersturmführer Westerberger. Naturligvis har også våre egne forredere vært med på misshandlingene for å tilfredsstille sine perverse lyster. - :

En känd 63-årig direktör blev misshandlad så han fick ett hjärtslag. Hjärtat stannade, men efter en injektion vaknade han til liv igen. Denne man har senere varit utsatt för den lämskaste misshandel flera gånger, han förmodades vara död, då hans medfångar såg honom bäras övertäkt på bår från fängelset och man dessutom visste att han likom många andra hade fått innsmuglat medel att befria sig från sina lidanden.

En fånge på Grini hade sett denna man sedan han varit utsatt för misshandel i oktober 1941. Direktören låg i en ensamcell, hela kroppen och huvudet var täckt av bandage och gipsomslag, flera revben var knäckta och det ene benet hade vridits runt. Förhöret inleddes med knytnävsslag i ansiktet på den 63-årig gamle man, senere användes gummibatonger. Liknande tortyr föreligger det många meddelanden om. Många har fått fingrar och tår vridna ur led eller krossade. En 60-årig man ble lagt på golvet, varefter en Gestapoman hoppade opp och ned på hans mage. Nordmannen, som først hade fått sina nagler utdragna, fikk allvarliga inre skader.

Speziella skruvanordningar användes för att krossa handledarna långsamt, ofte blev fingrarna först knäckta. En metod som också har kommit till användning, är att ställa fangen med huvudet mot väggen och slå huvudet så hårt i väggen att fangen svimmar eller får hjärnskakning. För att bryta ned fangens motståndskraft händer det att en fånge fått övervara en nära väns eller släktnings misshandel, medan han själv väntar på att bli förhörd.

En fånge, som en hel natt hade varit utsatt för en ohygglig misshandel, sa till en medfånge: "Till slut blev jag nästan känslös av smärta, och svimnade flera gånger långa stunder så jag intet kände. Men det jag kommer till att minnas till min dödsdag är deras ansikten. En röd röst med stank av sprit, blanka, uppsperrade ögon, en man förvriden till ett rätt och vellustigt flin med draglande mungipor. Det var det sista jag såg innan jag svimnade och den bilden har brant sig in i mig.

"JAG FÅR ALDRIG FRID FÖR DEN."

NYTT FRA MANGE KANTER.

Samtlige gjester som hadde tenkt seg til Sjursjøen Høyfjellshotell ved Lillehammer i julen, fikk beskjed om at de dessverre ikke kunne komme li-kevel. Hotellet var blitt rekvirert - Klaus Hansen med sine feller i det Tysk-Norske selskap hadde uheldigvis valt dette stedet til rekreasjon et-ter de anstrengende bataljer med den lille klikken.

MORD i Oslo. Nylig kunne man se dødsannonser til en hr. Wildhagen i Oslo-avisene. Han ble drept av tyske offiserer i "Deutsches Haus" på Karl Johan. Wildhagen hadde latt falle en eller annen bemerkning som var blitt hørt av en tysk offiser som kom ut fra huset og som ble rasende. Wildhagen ble dradd med inn, og der ble han slått i stengulvet så han fikk kraniebrudd. Han ble brakt til legevakten, som imidlertid intet kunne gjøre.

Mann og mann imellom har det ironisk vært sagt at det burde være forbud mot å lese gamle aviser. Det er ikke alltid det som står passer med det som skrives idag. I avisene i høst ble det skrevet så mye om "general Vin-ter", tyskernes beste forbundsfelle: - Nå nærmer imidlertid den kolde års-tid seg med raske skritt, snart setter kulden inn, og dette vil bety en av-gjort lettelse for angriperne, - det later ikke til at det blir noe større fart på offensiven for kulden setter inn for alvor." Johosan, general Vinter er nok en god forbundsfelle, men tyskerne har ikke fått noen hjelp fra ham, tvertimot. Og nå skrives det meget om våroffensiven, mon tro om ikke "general Vår" også blir en skuffelse? Liberty Victory

Forstefullmektig i Norges Bank, Bjarne Thorstensen er avskjediget fra sin stilling i banken, fordi han nektet å hilse på NS-medlemmene på kontoret. Han gikk fra sitt arbeide straks. Thorstensen, som er gift og har tre barn, er altså uten et øyeblikks varsel satt på gaten.

To båter som fra Morekysten forsøkte å komme over til England, er blitt tatt av tyske trålere. Tilsammen var det ombord 34 personer, hvorav to kvinner. Fangene er fra Trondheim ført til Oslo. Navnene på disse 34 ulykkelige er :

- Oberstloytnant Lars Dannevig
- Maskinassistent Arne Gronn Disch
- Fisker Ole Elias Dyroy
- Politikanstabel Harald Dolerud
- Fenrik Hans Johan Ekornnes
- Student Sigurd Evensen
- Slakter Kåre Angel Elgenes
- Student Jacob Otto Friis
- Student Per Andreas Fillinger
- Advokat Peter Olav Garvik
- Politikonstabel Leonard Godager
- Student Andreas Gjertsen
- Sykesøster Ruth Møller Hansen
- Stud. jur. Ole Lützow-Holm
- Isclator Gustav Adolf Jonson
- Sjåfor Arthur Kasper Kvasnes
- Slakterlærling Rolf Kvasnes

- Dommerfullm. Ole Kjelldberg
- Tobakkshandler Alfred G. Larsen
- Entreprenør Victor Nyvold
- Arbeider Oliver Mjølhus
- Husmor Thora Borch Nilsen
- Dekorator Leif Bye Nilsen
- Skogeier Jasper Kjell Nass
- Sjomann Bjarne Olsen
- Mollearbeider Karl Johan Rorvik
- Gårdsarbeider Magnus Tuntland
- Kontormann Kåre Uri
- Galvanisør John Wadseth
- Skolegutt Bjorn Vennersberg
- Gymnastikkispektør Kåre Vikon
- Stud. Med Peter Young
- Gårdsarbeider Birger Åsland
- Kjopmann Johan Nic. Voldstad

Fredag den 13. mars sendte ca. 90 % av Norges advokater og sakforere fol-gende skriv til Norges Advokatforbund: "Da jeg ved å stå som medlem av Norges advokatforbund ville medvirke til en utvikling som strider mot de rettsprinsipper jeg har bygget min sak-forerlivs virksomhet på, og da jeg av samvittighetsgrunner ikke kan være med på dette, finner jeg å måtte meddele at jeg ikke kan betrakte meg som medlem av forbundet. Det er mitt ønske å fortsette min virksomhet som sakforer (advokat, Høyestrettsadvokat) og å stille den pliktige garanti."

Fra kirkefronten. Fra Kirkedepartementet er det sendt et skriv til landets prester med anmodning om å lese opp Quislings svar på bispens skriv. Prestene er samlet av den oppfatning, at et skriv som inneholder skjellsord og usannferdighet ikke kan leses opp i kirkene. Det er også kommet forbud mot å lese opp i kirkene noe som er skrevet av de avsatte biskoper.

Fulltallig Frammøte. I november ifjor ble Richard Bjercke fjernet fra formannstillingen i Oslo Handelsstands forening. I hans sted ble oppnevnt nazisten Hans Gude. Det øvrige styre ble tvunget til å fortsette. Av forståelige grunner ville Gude nødig kalle sammen til møte, men tilslutt ble et møte berammet til den 11. mars i år. Frammøtet var meget tynt. Uten styret og foredragsholderen møtte bare 21 fram, det vil si, mindre enn 1 % av foreningens medlemmer. Av de fleste framkomte var storparten NS. Antagelig hadde NS-forretningsfolk møteplikt. Fritt Folk's referat fra møtet lot formannen uttrykke sin store glede over den fulltallige tilstrømming av medlemmene.

Nr. 3 1942.

-----vVv-----
Biskop BERGGRAV

MENS VI VENTER.

ble i slutten av februar innkalt til et møte på Slottet, hvor Quisling, Judas Lie og Hagelin med noen kampheller var tilstede. Et par dager iforveien hadde Berggrav telegrafisk fått sin avskjedsansøking innvilget. Samtalen varte i hele fem kvarter. Det som særlig interesserte forrederbanden var biskopens forhold til opprettelsen av administrasjonsrådet. Quisling kan nemlig ikke glemme den "forbrytelse" som ble begått ved at administrasjonsrådet ble opprettet. "Denne forbrytelse (Quisling's utelukkelse fra styret i Norge i april dagene 1940) kan aldri tilgis eller glemmes". Quisling vil ha det til at administrasjonsrådet ble dannet på initiativ av biskop Berggrav og høyesterettsjustitiarius Paal Berg. Før Quisling noe som kan kalles et plausibelt bevis for dette, vil disse menn bli anklaget for denne "forbrytelse". - Nå har imidlertid biskop Berggrav i sitt eie et brev fra den tidligere tyske minister i Oslo, dr. Bräuer. I dette brevet anmoder ministeren om biskopens hjelp til å danne et administrasjonsråd, og dette brev er naturligvis det beste bevis for biskopens "uskyld". Quisling vet at dette brev eksisterer, og han forlangte under forhøret at Berggrav skulle utlevere brevet. "Det kan jeg ikke", svarte biskopen, "for det er ikke tilgjengelig. - Quisling forlangte så å få vite navnene på de personer som foruten biskopen skulle være "medskyldige" i dannelsen av rådet. "Det vil jeg ikke svare Dem på," svarte Berggrav, "bare så meget kan jeg si, at to meget fremtredende NS-medlemmer var med." Det ble ikke mer snakk om "medskyldige". Biskop Berggrav har under møtet spurt Quisling om hvordan han bevisst kunne forfalske hans avskjedsansøking og befale avisene å skrive at han hadde fått avskjed når Quisling i telegram til ham den 24-2 selv hadde skrevet: "Deres avskjedsansøking vil bli behandlet o. s. v." - "Vi i NS ser det slik," svarte Quisling. "Da har jeg ikke mer å si her", sa Berggrav. Men da kom Quisling for alvor: "De tredobbelte landsforreder," skrek han, "De fortjente å bli halshugget," "Vær så god, her har de meg jo," svarte biskopen. Quisling turde imidlertid ikke iverksette sin uttalelse og lot Berggrav gå. Like etter at Berggrav var kommet hjem, kom seks menn fra Statspolitiet og foretok husundersøkelse i bispegården for å finne dr. Bräuer's brev. Men, "brevet er ikke tilgjengelig."

Tre nordmenn som forsøkte å komme over til England, ble for en tid siden fanget utenfor danskekysten. Det var Birkevold, Svae og Fraser. Birkevold ligger for tiden på Ullevål, mens Fraser sitter på nr. 19. Svae, som av danskelærer, premierloytnant Svae, rømte i forrige uke fra Åkebergveien hvor han satt arrestert. Han gikk rolig ut sammen med de besøkende, og siden har ingen sett ham. Ikke politiet, i et hvert fall!

Fra Ålesund meldes at politimesteren der oppe på forespørsel har svart, at han ikke kan avse noen politikonstabler, da 1/3 av hans styrke er reist til England!

Me liver midt i ei villmannstid Men vita skal me og vone visst, med blinkande knivar og nevestrid, at aand maa vinne på troll til sist og live er som ein bloddraum. og vit paa den varge villskap.

So lat oss tru og stride som menn!
for trui er som det skrivi stend
den magt som vinner paa verdi.

Garborg.

Krigsoversikt pr. 23/3-42.

Det har alt i alt vært lite nytt fra frontene i det siste. - I RUSSLAND er russerne framleis på offensiven, men noen store seire har de ikke vunnet i den siste tiden. Den innesluttede 16. tyske arme kjemper framleis, men cirka halvparten av de 90.000 omringede soldater er nå drept eller tatt tilfange. På Leningradfronten har tyskerne lidt svære tap, men frontlinjen er den samme. Ved Kharkov er det harde kamper, og tyskerne myrder massevis av sivilbefolkningen i denne byen for å knuse oppror som stadig bryter ut. På Krim har det vært stille i den siste uken. Ellers, overalt langs frontlinjen kjempes det voldsomt, men da det ikke er faste holdepunkter for fronten, kan vi umulig oppgi hvor den går. Alle steder har russerne laget kiler inn i den tyske vinterlinje, noen av disse går helt vestenfor Smolensk og inn i Kvit-Russland. Men samtidig kjempes det omkring byene Rshov og Vjasma. Således vet man lite om den nøyaktige frontlinje, men forhåpentligvis lykkes det for russerne å få slått ned motstanden i de få byene som ennå holder stand vest for Moskva og øst for Dnjepropetrovsk, og da blir fronten sammenhengende. I LIBYA har som bekjent general Rommels styrker tatt tilbake kystlinjen helt til Derna. Fra denne by angriper de så i to retninger: Mot Gazala østover og mot Mechili sørøver. De er gang på gang blitt slått tilbake, og nå er det heller de allierte som har offensiven. Fra Msus, som ligger et stykke inn i ørkenen sørøst for Benghazi har de allierte gang på gang foretatt vellykte tokter mot flyplasser ved Agedabia og Benghazi. Fra oasen Giala sørøst for Agedabia angriper også britiske styrker. Store forsyningskip på vei til kampfronten er blitt senket av allierte skip, og aksetonnasjen som er blitt senket er meget stor. I ØSTEN er det for øyeblikket nokså stille, men det kan bryte løs allerede imorgen. I Burma kjempes det nord for Rangoon i Irravaddy-dalen, men japanerne har ingen framgang. De har ialt i Burma tapt ca. 250 fly, mot de alliertes 48. Flere japanske kryssere er blitt senket under de voldsonne angrep på Ny Guinea i forrige uke. Japanerne har fått satt seg fast på flere steder, men det er stagnasjon i kampene. På Sumatra og Java kjempes det framleis, likeså på Fillipinene. I amerikansk ubåt har kommet til sin hjemnehavn etter 60 dager til sjøs. Den hadde på disse to månedene senket vel 60 000 japansk tonnasje. En liten lastedamper, Tahu har rent isenk en japansk ubåt, etter en fabelaktig manøvre. Vi har akkurat nå fått melding om at ialt er 26 japanske skip blitt skadet eller senket under invasjonforsøket på Ny-Guinea, deriblandt 14 krigsskip.

Den 17. mars sendte minister Skancke følgende brev til de hogre skoler:
Gjenopptakelse av undervisningen.

Uten hensyn til bestemmelsen om brenselferie tillater Departementet de hogre skoler å gjenoppta straks undervisningen med de lærere som erklærer seg villige til å stå som medlem av Norges lærersamband. Undervisningen gis i den utstrekning det har lærerpersonale med den innskrenking at avgangsklassene til artium ikke må settes igang for etter Departementets nærmere ordre. Når skolene har gjenopptatt undervisningen, sendes telegrafisk meldelse om dette. Innen månedens utgang sendes skriftlig melding om i hvilken utstrekning undervisningen er gjenopptatt.

LÆRERNE. Rektor Harald Jensen har den 17. mars sendt et brev til rektorer og overlærere, hvori han bl.a. skriver at lønnen for februar ikke må utbetales til de lærere som ikke er villige til å stå i lærersambandet. Disse er å betrakte som løst fra sine stillinger. Fristen for å sende inn den erklæring som tidligere ble forelagt lærerne er nå satt til 28 mars. Videre står det i skrivet at skolene vil bli åpnet igjen etter påske i den utstening det lar seg gjøre med de lærere som er medlem av Norges Lærersamband. De andre lærere vil ikke få tillatelse til hverken å fortsette sitt skolearbeid eller til å drive privatundervisning. Nærmere bestemmelser om eksamen og oppflytning på grunnlag av standpunktskarakterene som i 1940 vil i år ikke bli tillatt. Som bekjent er ca. 300 lærere arrestert. De fleste av dem sitter på Grini. Dette tyder på at tyskerne har overtatt skolesaken.

VÆR PÅ VAKT!

De og deres familie vil antagelig snart få besøk av Nasjonal Samling's nyutnevnte "sosiale fedre". De vil da bli forelagt et skisma til utfylling. Her spores blandt annet om hvordan De stiller Dem til "Nasjonal Samlings arbeide for å gjenvinne den tapte selvstendighet". Vær oppmerksom på, at De ikke selv etter forordninger vedtatt av Nasjonal Samlings egne ministre, er forpliktet til å utfylle dette skjemat. Vær ikke bråkjekk, det bare straffer seg senere. Opptre korrekt, men med en viss hoflighet. Innalt Dem ikke i diskusjon av noen art. Vær ikke svak, og gi undvikende svar om at De ikke er interessert i politikk eller at De sympatiserer med endel av det N.S. arbeider for. Det skader vår sak. HUSK:

Provokasjon er meget farlig.

Fra Ullevål har det foregått ennå en flukt. Denne gang var det en tysker som skulle helbredes for han skulle skytes. Han kom seg ned takrennen og siden har ingen sett ham. Den norske vakt som passet på fangen, ble mildest talt forskrekket da han oppdaget romningen. Så kastet han uniformjakken og klov etter ned rennen, og han er det heller ingen som har sett!

~~~~~

Følgende telegram er blitt sendt til Gudbrand Lunde fra den nyutnevnte biskop i Agder, som er Lundes svoger:

- Etter orientering her, uholdbart for meg å overta administrasjonen av Agder bispedømme. Fortsettelse av regjeringens påværende kirkepolitikk linje fører under ingen omstendigheter frem. Sett alt inn på total kursendring. - Dypt alvor! Kristian Hansteen. (sign)

Ordføreren i Oslo, Fritz Jenssen hadde på kommunens vegne innvitert som gjester til festforestilling i Nationalteatret lordag den 28-2: Fra Veivesenet 400 stykker, derav motte 4, fra Parkvesenet 300, 2 motte, og fra Vannverket 88, ingen motte av disse. Facit: 3/4 % av de innbudte motte.

En nordmann som kom hjem fra Tyskland fortalte nylig; Det er ingen sak å se hvor de unge fruene har sine menn. Deres klededrakt roper det: Er en dame gift med en som er stasjonert i Frankrike, går hun kledd i smarte, tynne klær, altså siste Parisermode, med lekre strømper, og chicke hatter. Er mannen soldat i Norge, går fruene med kostbare pels og norske skidrakter. Men er mannen ved fronten i Russland, har fruene ingenting å kle seg i. Det er for det meste filler fra forkrigstiden!

Lever aldri fra deg avisen for du har fått vedkommende som vil ha den til å love å gi den videre. La eksemplarene sirkulere. Vi kan ikke lage så store opplag at alle får sitt eget eksemplar. Vær ikke så redd at du brenner avisen. Det er en PLIKT å sende den videre.

HUSK: Vil du at andre skal gi aviser til deg, må du gi til dem!

LEVE KONG HAARON.

VÆR TRO MOT DIN KONGE

Det fangne land.

Mappe 18
Ekspl. 4
Ave. 1942
O.V. 1904/42
Jfr.

Det kom som lynslag, gikk som skred den gangen da de slo oss ned de overmektige mange. Nå går det langsomt, atter vår - og Norge er en fangegård, hver nordmann er en fange.

Hver nordmann er i fangenskap ... For den som har med restap kjøpt fritegn av tyrannen, er ikke nordmann mer, men selv en vokter eller vokters troll med trelldoms tegn i pannen.

Men de skal huskes, bli en sun som hviler i oss, tung og stum, - og vel kan overmakten få lært en modig fot å gå, men aldri norske hjerter slå i denne fengselstakten.

Victory,

Vi har hørt

2

folk si, at blir tilstandene i Norge verre enn nå, holder de det ikke ut. Vi håper at de ikke mener det. For det ville bety, at nordmennene, som har ord på seg blant frie folk for å være de tapreste av alle de undertrykte nasjoner i virkeligheten var de svakeste. - Og det må vi ikke være. Det kan hende at tilstandene i Norge nå er fryktelige, men dette er ingen ting mot det Helvete som landet ville bli, om vi bøyet oss under tyrannene. Det blir dyrt å vinne friheten tilbake. Det vil koste meget. Men nordmennene vil vise at de virkelig elsker friheten. - Andre folk, grekere, serbere, tsjekkere, polakker, hollendere og belgiere kjemper den samme kamp som vi. De elsker også friheten, og de låder mer for frihetens skyld enn vi. - I Polen er over 89 000 patrioter blitt drept i kamp for frihet i deres land. Over 1,2 million er blitt deportert til Tyskland. Men polakkene gir seg ikke, 100 gisler ble nylig skutt i Warschava. Men de vil ikke gi seg. De vet hva friheten betyr for et folk. - Og så skulle ikke vi tåle mer enn det vi hittil har vært utsatt for? I Jugoslavia er ialt 7200 sivile skutt. Og stadig mer rent blod renner fra de tapre kroater og serbere. La oss ta eksempel av dem. Her hjemme er ca. 120 gode nordmenn skutt. Ikke om 10000 til ble henrettet vil vi gi oss! Aldri må vi bøye oss under tyranniets åk. I Holland er ca. 500 nederlendere "døde" i konsentrasjonsleire. 60 er blitt skutt. 120 000 er blitt sendt til Tyskland. I Frankrike er 259 skutt og 62 000 deportert. I Tsjekkoslovakia er 517 skutt. Vi ser at det koster svære ofre. Men alle disse folk vet, at det må til. De er like villige til å ofre sitt liv som de som alt er døde. De vil kjenne videre, helt til seiren er vunnet. De vet, likesom oss, at all motstand blir straffet hardt, men de vet at det må til, for om Tyskland skal bli knust, må alle gjøre sitt. - Vår passive motstand er og et ledd i denne krigen. Derfor må vi aldri gi oss, alltid være beredt til å ofre vårt liv om det trengs. Vi må ikke være uforsiktede og bråkjekke, ofret må alltid stå i forhold til resultatet av gjerningene, men vi nå og skal kjempe vår stille kamp helt til seiren er vunnet!

Vil du at andre skal gi aviser til deg, må du gi til dem!

LEVE KONGEN!